

COL·LABORACIONS

LA LAIETÀNIA: Zona d'estudi. La serralada Litoral

Anàlisi interdisciplinar:

L'organització socio-econòmica dels pobles íbers (i 3a part)

Pere Joan Alacambra i Sànchez

Núria Montblanch i Escura

Llicenciats en Arqueologia i Prehistòria per la Universitat Autònoma de Barcelona

Condicions d'habilitat

En una societat amb els caràcters del món ibèric no podem admetre que el component ambiental sigui determinat, més aviat ens decanem per considerar-lo com a facilitador de la selecció del lloc d'assentament.

Lligat amb l'apartat dedicat al paleoambient, en aquesta època ens trobem dins l'estadi climàtic subatlàntic en la fluctuació coneguda pel nom de fase freda de l'edat del ferro (900-300 aC), en la qual es constata un clima un xic més fred que en la fase subboreal anterior, amb un increment de la humitat que podria també ser un condicionament per a l'increment de la producció abans explicat. La serralada Litoral, per la seva orientació NE - SW queda resguardada dels vents del nord i oest generalment freds; la tendència dels poblats és esquivar al màxim els llocs més desprotegits.

Un poble com l'íber que principalment es basava en l'agricultura ha de tenir en compte la textura del sòl, la vegetació, els recursos d'aigua i els factors climàtics i topogràfics limitatius. A la serralada Litoral la terra és esponjosa per la qual cosa la retenció d'aigua era assegurada, a més dels petits cursos d'aigua (rieres i torrents) que es mantenien tot l'any i els abundants manantials, (riquesa en aigües naturals i termals a Argentona i Caldes d'Estrac respectivament), que possibiliten un component bàsic per a l'agricultura: La majoria de poblats s'assenten propers a aquestes rieres i rierols per les terres d'al.luvió fèrtils de les seves conques. El subministrament d'aigua no era una dificultat. Les pendents suaus resguardades dels vents i caldejades per un sol reflectit en els tossals circumdants augmentaven la temperatura de les solanes de les valls (1); era una terra que es prestava a tota classe de conreus.

Respecte a les possibilitats metal·líferes de la zona i per extensió Catalunya sempre s'ha dit en la bibliografia arqueològica que és una zona deficitària en minerals. Quan estudiem els recursos metal·logènètics veurem que són bastant freqüents i repartits per tot el territori català. Concretament a la serralada Litoral se li ha donat poca importància a l'activitat minera, sols s'ha explotat en casos molt esporàdics alguna petita mena superficial, com les troballes de Puig Castell a Vallgorgina. Per les últimes excavacions sembla que les escòries de ferro hi són abundantment presents (T. del Vent...); Les argumentacions en contra són fruit d'una interpretació de l'escola de valors actual, per la qual cosa és ben segur que els